

For det første vilde den, der saaledes paa Grund af, at han arbejder alene, fik, hvad man vel i Faget maatte anse for en Fordel, Lov til at arbejde i Nattetimerne, maaske i Konkurrencen blive lidt gunstigere stillet end en Række af hans Konkurrenter, og hertil bør man ikke bidrage fra Lovgivningsmagtens Side. Dertil kommer endvidere, at al Kontrol med Bagerierne vil blive yderligere vanskeliggjort, et System af nye Embedsmænd og tilsynsførende maatte vel blive Følgen, man maatte kunne virkelig kontrolere, om den paagældende arbejdede alene eller holdt Svende og Lærlinge, og der vilde udvikle sig et Spioneri og et Angiveri med disse Bedrifter saavel fra den ene Side som fra den anden Side i Faget, for at ingens Interesser skulde blive traadt for nær af dem. Jeg maa derfor meget fraraade, at man kommer ind paa saadanne Særstillinger, og jeg forstaar ogsaa, at egentlig har de mere sagkyndige i Udvalget været betænkelige overfor Ændringer af den Art, her er Tale om.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Adgang til at udføre Reparations- og Rengøringsarbejder i Tiden mellem Kl. 8 Eftermiddag og Kl. 4 Formiddag, altsaa i Nattetimerne, og det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 4, som jeg kan tiltræde, er der gjort nogle Bemærkninger af de to Mindretalsordførere ud fra den Opfattelse, at det var dog ejendommeligt i den ene Del af Paragraffen at bestemme, at alt saadant Arbejde er forbudt, medens man et andet Sted tillader det en halv Time. Jeg synes ikke, der i og for sig er noget urimeligt i den Form, som Loven her vil faa. Det, man tillader i § 6, 1ste Stykke, i Nattetimerne, er større Rengørings- og Reparationsarbejder, der udføres af Personer, som i øvrigt ikke er beskæftigede i Virksomheden. Det er altsaa nødvendige større Reparationsarbejder og Hovedrengøring, medens man i det stillede Ændringsforslag tillader, at Virksomhedens Personale normalt foretager det nødvendige daglige Oprydnings- og Rengøringsarbejde, som kan gøres, efter de sagkyndiges Sigende, paa den halve Timestid, og her har man altsaa ment at burde strække sig saa vidt, at man ogsaa tillader Virksomhedens Indehaver og det Personale, han i øvrigt beskæftiger, at opholde sig i Lokalerne og deltage i dette Arbejde i denne halve Time efter den almindelige Arbejdstids Ophør. At der skulde være nogen Uoverensstemmelse eller Urimelighed i denne Opstilling, kan jeg altsaa ikke erkende.

Det ærede 9de Medlem for Odense Amt

(Jensen-Sønderup) gjorde en enkelt Bemærkning, som i og for sig ikke havde Sammenhæng med Ændringsforslagene, nemlig at naar dette Lovforslag var vedtaget, vilde formodentlig alle eller saa godt som alle Bagermestre f. Eks. i København — tror jeg det ærede Medlem nævnte — søge og faa Dispensation, man vilde være nødt til at give dem den. Fra denne Betragtning maa jeg tage Afstand. Uden i øvrigt at komme dybere ind paa, i hvilken Udstrækning Dispensationer vil blive søgt eller blive givet, tror jeg at turde sige, at dette er sikkert en lille Overdrivelse at ville mene, at alle vil søge Dispensation, og at alle ogsaa vil faa den. Jeg tror, at Tallet vil blive ret begrænset baade paa dem, der vil søge, og dem, der med Nødvendighed vil faa Dispensation. I alt Fald forsaavidt jeg skulde faa med dette at gøre, kan jeg aldeles ikke tænke mig, at der skulde blive nogen Nødvendighed for, at alle Københavns Bagermestre skulde have Dispensation, selv om der var en Mulighed for, at de kunde faa det.

Endelig skal jeg til det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), der spurgte om Omkostningerne ved det Arbejde, der skal udføres af det i Lovforslaget omhandlede Udvalg af Mestre og Svende, bemærke, at jeg ogsaa, ligesom det ærede Medlem, anser det for rimeligt, at da de skal udføre en Virksomhed for Staten, en Virksomhed i Henhold til en Lov, som antagelig bliver gældende, maa Omkostningerne til Dagpenge og Rejsudgifter afholdes af Statskassen ved Bevilling paa Finansloven.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilraade Vedtagelsen af de af Udvalget eller Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og fraraade Vedtagelsen af de foreliggende Mindretalsforslag, idet jeg i øvrigt takker hele Udvalget for den hurtige og elskværdige Behandling som Sagen har været Genstand for.

**Jensen-Sønderup:** Den højtærede Minister kan have Ret i, at der nok kan findes Eksempler paa, at man er gaaet noget langt i Retning af at gøre Indgreb i det enkelte Menneskes Ret til at bestemme over sit eget Arbejde, men naar den højtærede Minister i denne Forbindelse nævner Urtekræmmere, Beværtere og flere, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der er stor Forskel. Urtekræmmeren har Lov til efter Lukketid at afveje Sukker og Gryn o. s. v. og komme det i Poser, det kan ingen forbyde ham. Han har ikke Lov til at holde aabent af de forskellige andre Hensyn,